

soner have knyttet sig saaledes til Forholdene her i Riget, at det vilde være ubilligt, at de, naar de kom i Trang, skulde sendes bort til Steder, hvor Forholdene nu ere forskjelligt fra de Forhold, der vare, da de drog her til Riget. Endelig vil der maatte endnu være enkelte andre Forhold, under hvilke det kunde være billigt at give saadanne Hjemstedsbeviser. Udvalget havde først paatænkt at stille Forslag til Paragrafer, der gæve saadanne Personer en bestemt Ret, men det har dog fundet, at det var vanskeligt at opstille Grændsen saa nøjagtig, at man ikke enten tog for Mange eller for Faa med, og da Indenrigsministeren heller ikke ønskede en saadan bestemt Regel opstillet, har Udvalget anset det for rettere at indskrænke sig til at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at tillade, at der udstedes Hjemstedsbeviser i andre Tilfælde end dem, der ere omhandlede i Lovforslagets § 1. Hvis man gaar ind paa at vedtage en saadan Paragraf som den foreslaaede nye § 2, bliver det nødvendigt i den tidligere § 2, der da bliver § 3, at berøre baade § 1 og § 2. Dette er ikke Andet end en ganske nødvendig Redaktionsforandring. — § 3 omtaler Virkningen af disse Hjemstedsbeviser, nemlig at de Udgifter, der derved paaføres Kommunerne, erstattes disse af Statskassen. Dette finder Udvalget aldeles rigtigt, men formener imidlertid, at denne Erstatningspligt dog ikke skulde paahvile Statskassen uden under saadanne Omstændigheder, hvor der vilde blive paalagt Kommunerne en overordentlig Forpligtelse, og at altsaa denne Erstatningsforpligtelse for Staten skulde ophøre, naar Forholdene ere blevne saadanne, navnlig ved en længere Tids Hengaaen, at Kommunerne efter den almindelige Lovgivning vilde være forpligtede til at overtage disse Personers Forsørgelse, og det er denne Indskrænkning i Statens Forpligtelse, som Udvalget i Forslaget under Nr. 3 har foreslaaet at optage som Tillæg til § 3. — Endvidere har Udvalget i Forslaget under Nr. 4 foreslaaet en Indskrænkning i Statens Forpligtelse til at forsørge disse Personer, nemlig at den skulde ophøre, saasnart saadanne Personer gik ind i et andet underaaatligt Forhold, hvilket jo navnlig vil kunne hænde, naar disse Per-

soner vende tilbage til Hertugdømmerne og da maatte igjen optages som det fremmede Lands Underaaatter. Det ligger vel ganske i Sagens Natur, at en saadan Begrændsning maatte finde Sted, og det er ogsaa af Ministeriet nylig udtalt med Hensyn til de sædvanlige Hjemstedsbeviser, som udstedes af Kommunerne, at de begrændses derved, at Vedkommende ikke er gaaet over i et andet underaaatligt Forhold; men Udvalget har dog anset det for rigtigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse derom. — Endelig har Udvalget fundet det rigtigt, at der gives en udtrykkelig Stadfæstelse af den foreløbige Lov, og derfor under Nr. 5 foreslaaet en Udtalelse heraf. Jeg maa her bede bemærket, at der er en Trykfeil eller Skrivfeil, idet Lovens hævnes Lov af „25de August d. A.“, hvilket skal være „25de August f. A.“. Det hidrører fra, at denne Del af Forslaget var trykt allerede inden Nytaar, og den ærede Formand har vel derfor ikke Noget imod, at det rettes saaledes. Videre har jeg for Dieblippet ikke at bemærke.

Berg: Det er ved et Cirkulære fra den høitærede Indenrigsminister paalagt Kommunerne at udstede Hjemstedsbeviser af et vist angivet Indhold til Folk, som opholde sig i Udlandet eller i Lande, hvor man forlanger saadanne Hjemstedsbeviser, for at de der kunne søge Næring. Jeg tror, at denne Foranstaltning er fuldkommen rigtig, og det maa være en Misforstaaelse fra de vedkommende Kommunalbestyrelses Side, naar de have vægret sig ved at udstede saadanne Hjemstedsbeviser, og derved foranlediget megen Ulempe for de Paagjældende, og det er jo selvfølgelig ogsaa en ren Misforstaaelse fra de vedkommende Kommunalbestyrelses Side, naar de have ment, at de ved denne Vægning kunde undgaa Forpligtelser, de ellers havde, eller at de ved at imødekomme Opfordringer om Hjemstedsbevisers Udstedelse skulde kunne paadrage sig større Forpligtelser, end de ellers havde. I den Henseende er jeg fuldstændig enig i den Opfattelse, der gjør sig gjældende overfor saadanne Kommunalbestyrelser, men det forekommer mig dog, at der i vor bestaaende Lovgivning ligger Noget til Grund for denne Uvillie fra Kommu-